

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/13337.**

Benyújtás dátuma: **2020-10-20 09:11**

Parlex azonosító: **182ERDFI0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Sebián-Petrovszki László (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Orbán Viktor, miniszterelnök**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: "**Nem akarásnak nyögés a vége, avagy meddig kell még várniuk a járandóságuktól jogtalanul megfosztott rokkantnyugdíjasoknak helyzetük rendezésére?**"

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Ez év május 25-én intéztem azonnali kérdést önhöz, arra emlékeztetve, hogy az Alkotmánybíróság 2018. novemberében ítélte alkotmányellenesnek a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény egyes részeit, megállapítva, hogy az az Emberi Jogok Európai Egyezményébe ütközik, és ily módon ellentétes az alaptörvény Q cikk (2) bekezdésével. Határozatában az Alkotmánybíróság határidőt szabott önöknek a mondott törvényi hely korrigálására, amely határidő májusban már több mint egy éve lejárt, ám az ügyben mégsem történt semmi.

Az áldozathibáztatás jó magyar hagyományát követve ön akkor megkísérelte a felelősséget a jogtalanságot elszenvedettekre hárítani, mindazonáltal válaszát azzal fejezte be, hogy „Nem olyan egyszerű egyébként lefordítani ezt az alkotmánybírósági döntést a kormányzati cselekvés nyelvére, de igyekszünk, és dolgozunk rajta.”

Újabb öt hónap elteltével október 12-én ismét azonnali kérdésben tettem szóvá a mulasztást, megkérdezvén, hogy mégis mennyi ideig tart még önöknek az alkotmánybírósági döntést lefordítani a kormányzati cselekvés nyelvére. Kérdésemre az ön megbízásából válaszoló Varga Mihály miniszterelnökhelyettes úr azonban erre nem felelt: egyfelől kijelentette, hogy az Alkotmánybíróság korábban már megállapította, hogy a tulajdonhoz való jog nem jelenti azt, hogy az egyszer megállapított juttatásokat ne lehetne felülvizsgálni, és az érintett állapotának függvényében azon változtatni. Ennek ellenkezőjét azonban nem is állította senki, az AB 2018. novemberi határozata éppen azt találta alkotmányellenesnek, hogy nem vizsgálták az érintettek élethelyzetét érdemben

meghatározó tényleges fizikai állapot megváltozását, járandóságukat a törvény által megváltoztatott kategóriák és értékek alapján meghatározott, jogi értelemben vett állapot javulására hivatkozva csökkentették. Varga úr másfelől rámutatott, hogy az Alkotmánybíróság az érintettek részére kártérítés és annak kamatai fizetésére nem kötelezte sem a kormányt, sem az Országgyűlést. Természetes azonban, hogy ha az állam egy megállapítottan alkotmányellenes törvényi rendelkezés végrehajtásával kárt okoz polgárainak, akkor az alkotmányosság helyreállításával egyidejűleg nem csak morális, hanem jogi értelemben is kötelessége az érintettek kártalanítása.

Kérdezem tehát miniszterelnök urat:

Meddig kívánják még húzni az időt a hivatkozott 21/2018. (XI. 14.) AB határozat végrehajtásával?

Csakugyan meg kívánják-e várni, amíg a kárvallottak újabb, hosszan elhúzódó pereskedés útján érvényesítik az alaptörvénybe ütköző jogszabályi hely végrehajtásával nekik okozott kár megtérítésére vonatkozó jogukat?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2020. október 20.

Tisztelettel:

Sebián-Petrovszki László

Demokratikus Koalíció